

Jeg er taknemlig for mine eksemplariske unge venners og bekendtes indsigt, styrke og vidnesbyrd. Når jeg er sammen med dem, bliver jeg styrket, og når jeg ved, at de er sammen med andre, bliver jeg opmuntret af min viden om det gode, de gør, og den tjeneste, de yder på Mesterens vegne. Den Mester de tilbeder og bestræber sig på at adlyde.

Mennesker gør gode og vigtige ting, fordi de har et vidnesbyrd. Selvom det er sandt, modtager vi også vidnesbyrd som følge af det, vi gør. Jesus sagde:

»Min lære er ikke min egen, men hans, som har sendt mig.

Den, der vil gøre hans vilje, skal erkende, om min lære er fra Gud, eller om jeg taler af mig selv« (Joh 7:16-17).

»Elsker I mig, så hold mine bud« (Joh 14:15).

Som Nefi og Mormon sagde i fordums tid, »forstår jeg ikke betydningen af alting« (1 Ne 11:17; se også MormO 1:7), men lad mig fortælle jer, hvad jeg ved.

Jeg ved, at Gud, vor himmelske Fader, lever og elsker os. Jeg ved, hans enestående Søn, Jesus Kristus, er vor Frelser og Forløser og lederen af den kirke, der bærer hans navn. Jeg ved, Joseph Smith oplevede alt det, han har undervist om i forbindelse med gengivelsen af evangeliet i vore dage. Jeg ved, at vi bliver ledt af apostle og profeter i dag, og at præsident Thomas S. Monson bærer alle præstedømmets nøgler, der er nødvendige for at velsigne os og fremme Herrens værk. Jeg ved, vi alle er berettigede til denne viden, og hvis I i øjeblikket kæmper, kan I forlade jer på sandheden af de vidnesbyrd, I hører fra talerstolen ved denne konference. Disse ting ved jeg, og jeg bærer mit vidnesbyrd i Jesu Kristi navn. Amen. ■

Ældste Dallin H. Oaks
De Tolv Apostles Kvorum

Ønske

For at opnå vores evige skæbne vil vi ønske og arbejde på de egenskaber, der kræves for at blive et evigt væsen.

Jeg har valgt at tale om vigtigheden af at *ønske*. Jeg håber, enhver af os vil ransage vores hjerte for at finde ud af, hvad vi virkelig ønsker, og hvordan vi rangerer vore vigtigste ønsker.

Ønsker dikterer vore prioriteter, prioriteter former vore valg og vore valg bestemmer vore handlinger. De ønsker, vi reagerer på, afgør vore forandringer, vore præstationer og det, vi bliver.

Først vil jeg tale om nogle almindelige ønsker. Som dødelige væsener har vi nogle grundlæggende fysiske behov. Ønsket om at opfylde disse behov styrer vore valg og bestemmer vore handlinger. Tre eksempler vil demonstrere, hvordan vi undertiden tilsidesætter disse ønsker til fordel for andre ønsker, som vi anser for vigtigere.

Før det første, mad. Vi har et grundlæggende behov for mad, men det ønske kan midlertidigt tilsidesættes af et stærkere ønske om at faste.

For det andet, husly. Som 12-årig modstod jeg et ønske om husly på grund af et større ønske om at fuldføre et af drengespejdernes krav om at tilbringe en nat i skoven. Jeg var en af flere drenge, der forlod de bekvemme telte og fandt en måde, hvorpå vi kunne bygge et shelter og en primitiv seng af de materialer, vi kunne finde i naturen.

For det tredje, søvn. Selv dette grundlæggende ønske kan midlertidigt tilsidesættes af et endnu vigtigere ønske. Som ung soldat i Utahs hjemmeværn lærte jeg om et eksempel på dette af en krigserfaren officer.

I Koreakrigens tidlige måneder blev et artillerikompani i Utahs hjemmeværn fra Richfield indkaldt til aktiv tjeneste. Kaptajn Ray Cox havde kommandoen over kompagniet, der bestod af 40 mormoner. Efter ekstra træning og forstærkning fra reservister fra andre steder blev de sendt til Korea, hvor de oplevede nogle af de mest voldsomme kampe i den krig. I et slag skulle de forsvare sig mod et direkte angreb fra hundredvis af fjendens infanterister, den slags angreb, der løb andre artillerikompanier over ende og tilintetgjorde dem.

Hvad har det at gøre med at overvinde ønsket om søvn? En særlig kritisk nat, da fjendens infanteri var brudt igennem frontlinjen og ind i de bagvedliggende områder, hvor artilleriet befandt sig, placerede kaptajnen felttelefonen i sit telt og beordrede de mange vagter rundt om lejren til at ringe til ham personligt hver hele time hele natten. Dette holdt vagterne vågne, men det betød også, at kaptajn Cox fik afbrudt sin søvn snesevis af gange. »Hvordan kunne du gøre det?«

spurgte jeg ham. Hans svar viser styrken i et altoverskyggende ønske.

»Jeg vidste, at hvis vi nogensinde kom hjem, ville jeg møde de drenges forældre på gaderne i vores lille by, og jeg ville ikke kunne stå ansigt til ansigt med nogen af dem, hvis deres søn ikke kom hjem, fordi jeg fejlede som hans leder.«¹

Et fremragende eksempel på styrken af et altoverskyggende ønske omkring prioriteter og handlinger! Et stort eksempel for alle os, der er ansvarlige for andres velbefindende – forældre, kirkeledere og -lærere!

Og afslutningen på denne illustration: Tidligt næste morgen efter en næsten søvnløs nat ledte kaptajn Cox

sine mænd i et modangreb mod fjendens infanteri. De tog over 800 fanger og havde kun to sårede. Cox blev hædret for sit mod, og hans kompagni modtog den højeste amerikanske udmærkelse fra præsidenten for deres usædvanlige heldmod. Og, som Helamans unge krigere (se Alma 57:25-26), nåede de alle hjem.²

Mormons Bog indeholder mange belæringer om vigtigheden af at ønske.

Efter mange timers indtrængende bøn til Herren fik Enosh at vide, at hans synder var ham tilgivet. Da begyndte han »at føle et ønske for [sine] brødre[s]« velfærd (En 1:9). Han skrev: »Og ... efter at jeg havde bedt og arbejdet med al flid, at Herren

sagde til mig: Jeg vil give dig efter dine ønsker på grund af din tro« (v. 12). Læg mærke til de tre væsentlige punkter, der går forud for den lovede velsignelse: Ønske, arbejde og tro.

I sin prædiken om tro belærer Alma om, at tro kan begynde med et »ønske [om] at tro,« hvis vi vil lade »det ønske virke i [os]« (Alma 32:27).

En anden storslået lektie om at ønske, specielt om det, der bør være vores ultimative ønske, fremgår af den lamanitiske konges oplevelse, da han bliver undervist af missionæren Aron. Da Arons undervisning fangede hans interesse, spurgte kongen: »Hvad skal jeg gøre, for at jeg kan blive født af Gud« og »få dette evige liv?« (Alma 22:15). Aron svarede: »Hvis du ønsker dette ... hvis du vil omvende dig fra alle dine synder og bøje dig for Gud og påkalde hans navn i tro, overbevist om at du skal få, da skal du få det håb, som du ønsker« (v. 16).

Det gjorde kongen, og erklærede i mægtig bøn: »Jeg [vil] aflægge alle mine synder for at kende dig ... og blive frelst på den yderste dag« (v. 18). Med den forpligtelse og den tilkendegivelse af sit største ønske blev hans bøn besvaret på mirakuløs vis.

Profeten Alma havde et stort ønske om at råbe omvendelse til alle mennesker, men han lærte at forstå, at han ikke skulle ønske denne kraft, som ville kræve tvang, fordi, som han konkluderede, »en retfærdig [Gud] ... giver menneskene efter deres ønske, hvad enten det er til død eller til liv« (Alma 29:4). På lignende måde erklærede Herren i en nutidig åbenbaring, at han »vil dømme alle mennesker efter deres gerninger, efter deres hjertes ønsker« (L&P 137:9).

Er vi virkelig forberedte på, at vores evige dommer knytter denne enorme betydning til det, vi virkelig ønsker?

Mange skriftsteder omtaler det, vi ønsker, ud fra det, vi søger. »Den, der søger mig flittigt, skal finde mig og ikke blive ladet alene« (L&P 88:83). »Stræb da oprigtigt efter de bedste gaver« (L&P 46:8). »Den, der flittigt søger, skal finde« (1 Ne 10:19). »Kom nær til mig, så vil jeg komme nær til jer; søg mig flittigt, så skal I finde mig, bed, så skal I få, bank på, så skal der blive lukket op for jer« (L&P 88:63).

Det er ikke nemt at tilpasse vore ønsker for at give det, der hører evigheden til, højeste prioritet. Vi bliver alle fristede til at attrå den verdslige kvartet af ejendom, berømmethed, stolthed og magt. Det er muligt, at vi ønsker dette, men vi bør ikke sætte det som vore højeste prioriteter.

De, hvis største ønske er at erhverve sig ejendele, falder i materialismens fælde. De giver ikke agt på advarslene: »Søg ikke efter rigdom eller denne verdens tomme ting« (Alma 39:14; se også Jakob 2:18).

De, der ønsker berømmethed eller magt, bør følge den ædle hærfører Moronis eksempel, hvis indsats ikke

var »for magt« eller »verdens ære« (Alma 60:36).

Hvordan udvikler vi ønsker? Få vil befinde sig i den slags krise, der motiverede Aron Ralston,³ men hans oplevelse lærer os en værdifuld lektie om at skabe ønsker. Mens Ralston vandrede i en afsides bjergkløft i det sydlige Utah, flyttede en sten på 350 kg sig pludselig og fastlåste hans højre arm. I fem ensomme dage kæmpede han for at befri sig selv. Da han var ved at give op og acceptere døden, havde han et syn om en 3-årig dreng, der løb imod ham og blev løftet op med hans venstre arm. Da han forstod dette som et syn om sin fremtidige søn og en bekræftelse af, at han endnu kunne leve, samlede Ralston al sit mod og foretog en drastisk handling for at redde sit liv, før hans styrke forlod ham. Han brækkede de to knogler i sin fastklemte højre arm og brugte sin kniv til at skære armen af. Han opbød så kræfterne til at gå 8 km efter hjælp.⁴ Sikke et eksempel på styrke opstået ud fra et gigantisk ønske! Når vi har en vision af, hvad vi kan blive,

så vokser vores ønske og vores styrke til at handle enormt.

De fleste af os møder aldrig en så ekstrem krise, men alle oplever potentielle fælder, der kan hindre vores udvikling mod vores evige skæbne. Hvis vore retfærdige ønsker er tilstrækkeligt inderlige, vil de motivere os til at skære og grave os fri af al afhængighed og andre syndige byrder og prioriteter, der hindrer vores evige fremgang.

Vi bør huske, at retfærdige ønsker ikke kan være overfladiske, impulsive eller midlertidige. De må komme fra hjertet, være urokkelige og permanente. Vi må være så motiverede, at vi søger den tilstand beskrevet af profeten Joseph Smith, hvor vi har »overvundet det onde i [vores] liv og mistet ethvert ønske om at begå synd.«⁵ Det er en meget personlig beslutning. Som ældste Neal A. Maxwell har sagt:

»Når man om mennesker siger, at de ikke mere ønskede at gøre ondt, så er det dem, og kun dem, der bevidst har valgt at skille sig af med deres forkerte ønsker ved at være villige til at aflægge alle (deres) synder for at lære Gud at kende.«

»Så det, som vi til stadighed ønsker, vil med tiden afgøre, hvad vi til sidst vil blive, og hvad vi vil modtage i evigheden.«⁶

Hvor vigtigt det end er at skille sig af med ethvert ønske om synd, så kræver evigt liv mere. For at opnå vores evige skæbne vil vi ønske og arbejde på de egenskaber, der kræves for at blive et evigt væsen. For eksempel tilgiver evige væsener alle, der har gjort dem uret. De sætter andres velfærd før deres egen. Og de elsker alle Guds børn. Hvis dette virker for svært – og det er sandelig ikke nemt for nogen af os – bør vi begynde med at ønske os disse egenskaber og anråbe vor kærlige himmelske Fader om hjælp med vore følelser. Mormons Bog lærer

os, at vi bør »bed[e] til Faderen med hjertets hele styrke om, at [vi] må blive fyldt af denne kærlighed, som han har skænket alle, som er hans Søns, Jesu Kristi, sande tilhængere« (Moro 7:48).

Jeg slutter med et sidste eksempel på et ønske, der burde være altoverskyggende for alle mænd og kvinder – de, der for øjeblikket er gift og de, der er enlige. Alle bør ønske og arbejde målrettet for at sikre sig et evigt ægteskab. De, der allerede er gift i templet, bør gøre alt, hvad de kan, for at bevare det. De, der er enlige, bør ønske et tempelægteskab og prioritere deres bestræbelser i at opnå det. Unge og unge voksne bør modstå den politisk korrekte, men evigt falske opfattelse, der sår tvivl om vigtigheden af at blive gift og få børn.⁷

Enlige mænd, vær venlige at overveje den udfordring, der udtrykkes i dette brev fra en enlig søster. Hun bad inderligt for »de retfærdige Guds døtre, der oprigtigt søger efter en værdig hjælper, der passer til hende, mens

mændene virker til at være blinde og forvirrede over, hvorvidt det er deres ansvar at udsøge disse vidunderlige, udvalgte døtre af vor himmelske Fader, at gøre kur til dem og være villige til at indgå og holde hellige pagter i Herrens hus.« »Der er mange enlige SDH-mænd her, der er glade nok for at gå ud og have det sjovt, date og hænge ud, men absolut intet ønske har om nogensinde at forpligte sig til en kvinde.«⁸

Jeg er overbevist om, at nogle ivrigt søgende unge mænd ville ønske, at jeg tilføjer, at der er visse unge kvinder, hvis ønsker om et værdigt ægteskab og børn rangerer langt under deres ønsker om karriere og andre jordiske anseelser. Både mænd og kvinder har brug for retfærdige ønsker, der vil lede dem til evigt liv.

Lad os huske, at ønsker dikterer vore prioriteter, prioriteter former vore valg og valg bestemmer vore handlinger. Desuden er det vore handlinger og vore ønsker, der bevirker, at vi bliver noget, om det drejer sig om en

sand ven, en begavet lærer eller en, der kvalificerer sig til evigt liv.

Jeg vidner om Jesus Kristus, hvis kærlighed, hvis lære og hvis forsoning gør alting muligt. Jeg beder frem for alt til, at vi vil ønske at blive som han, så vi en dag kan vende tilbage til hans nærhed og modtage fylden af hans glæde. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Ray Cox, interview med forfatteren, 1. aug. 1985, Mount Pleasant, Utah, hvor han bekræfter det, han fortalte mig i Provo i Utah omkring 1953.
2. Se Richard C. Roberts, *Legacy: The History of the Utah National Guard*, 2003, s. 307-314; »Self-Propelled Task Forces«, *National Guardsman*, maj 1971, bagsiden; *Miracle at Kapryong: The Story of the 213th*, film produceret af Southern Utah University, 2002.
3. Se Aron Ralston, *Between a Rock and a Hard Place*, 2004.
4. Aron Ralston, *Between a Rock and a Hard Place*, s. 248.
5. Se *Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph Smith*, 2007, s. 208.
6. Neal A. Maxwell, »Efter vores hjertes ønsker«, *Stjernen*, jan. 1997, s. 21, 20.
7. Se Julie B. Beck, »Forkyndelse af familiedoktrinen«, *Liahona*, mar. 2011, s. 32-37.
8. Brev, 14. sep. 2006.